

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.III.10.208/2019/6.

A tanács tagjai: . Zanathy János
a tanács elnöke
. Farkas Katalin
előadó bíró
. Magyarfalvi Katalin
bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Ernszt János ügyvéd

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala VIII. Kerületi Hivatala

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 58.M.64/2018/32.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 58.M.64/2018/32. számú ítéletét az alperes 2017. október 19. napján kelt ... számú másodfokú és a 2017. április 10. napján kelt ... számú elsőfokú határozataira is kiterjedően hatályon kívül helyezi és az alperest új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint+Áfa együttes elsőfokú bírósági és felülvizsgálati eljárási költséget.

Az elsőfokú bírósági és a felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] Az alperes a 2017. április 10. napján kelt ... számú határozatával a felperes részére havi 72.065 forint folyósítás nélküli rögzített nyugdíjat állapított meg a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet (továbbiakban: Rendelet) 52. cikk (1) bekezdése, a társadalombiztosítási nyugellátásról

szóló 1997. évi LXXXI. törvény (továbbiakban: Tny.) 41. § (5) bekezdése, 12. § (1), (4), (8) bekezdései, 18. § (1)-(2), (4) bekezdései, 21. § (1) bekezdése, 39. §-a, 64. § (1)-(2) bekezdése, 82. § (1) bekezdése, 22. § (1) és (4) bekezdése alkalmazásával. A határozat indokolása szerint a jogosultság megállapításához figyelembe vehető szolgálati idő 1972. október 1-től 2006. december 31-ig 15 év 98 nap, melyben a román egyetemi idő (1972. szeptember 1-től 1977. június 30-ig) a honosított diploma alapján beszámításra került. Tekintettel arra, hogy a felperes részére a román nyugdíjbiztosítási társzerv 2006. december 8. napjától saját jogú nyugellátást állapított meg, a felperes a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultokról, valamint a szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (továbbiakban: Tbj.) 4. § f) pont 2. alpontja alapján Magyarországon is saját jogú nyugdíjasnak minősül. A nemzeti jogszabályok alapján a felperes szolgálati ideje nem éri el a 20 évet, ezért a nyugellátás összegének meghatározásánál a nemzeti jogszabályok nem, csak a közösségi jogszabályok voltak alkalmazhatóak. A felperes a reá irányadó öregségi korhatárt betöltötte és eddig az időpontig legalább húsz év szolgálati időt szerzett. A rögzített nyugdíjat olyan összegben kellett megállapítani, amely összeg a rögzítés napján, de legkorábban az igénybejelentés napját megelőző hatodik hónap első napján megilletné. Nem minősül öregségi nyugdíjasnak, aki a nyugdíjának folyósítása nélküli megállapítását kéri.

- [2] Budapest Főváros Kormányhivatala a 2017. október 19. napján kelt ... számú határozatával az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta a Tny. 37. § (1) bekezdése, 22/A. § (2) bekezdése, a Tbj. 25. §-a, 5. §-a, 4. § f) pont 2. alpontja alkalmazásával. A határozat indokolása szerint a felperes 2006. december 8. napjától öregségi típusú nyugellátásban részesül Romániából. 2007-2016. években a saját jogú nyugdíjas foglalkoztatott a járulékalapot képező jövedelem után egészségbiztosítási- és nyugdíjjárulékot fizet, azonban a Tbj. 5. §-a értelmében nem biztosított és szolgálati időt sem szerezhethet [Tny. 22/A. § (2) bekezdés]. A Tbj. 4. § f) pontja értelmében saját jogú nyugdíjasnak minősül 2007. január 1-től az a személy, aki Romániából kizárólag az adott ország saját nemzeti jogszabálya alapján megállapított öregségi típusú nyugdíjban részesül.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [3] A felperes kereseti kérelmében a társadalombiztosítási szervek határozatainak hatályon kívül helyezését és az alperes új határozat hozatalára kötelezését kérte azzal, hogy a „felperes Romániában megállapított ellátása a hatályos jogszabályok értelmében 2012. január 1-től nem saját jogú öregségi nyugdíjnak, hanem korhatár előtti ellátásnak, azon belül karkedvezményes nyugdíjnak minősül Magyarországon is, és mivel a karkedvezményes nyugdíj folyósítása

mellett a vonatkozó jogszabályok szerint szolgálati idő szerezhető, így a 2011. december 31-et követő időszakban szerzett szolgálati időt és jövedelmet az öregségi nyugdíj megállapítása és összegének kiszámítása során figyelembe kell venni". A Tbj. 4. § f) pontja, 14. § (3) bekezdés a) pontja, a Tny. 6. § (1) bekezdése, 4. § (1) bekezdés a)-b) pontjai a saját jogú és a hozzátartozói, valamint az öregségi nyugdíj fogalmát, míg a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény (továbbiakban: Khtv.) 1. § c) pontja a korhatár előtti öregségi nyugdíj fogalmát határozza meg, amelynek cc) alpontja értelmében a korkedvezményes nyugdíj ilyen típusú ellátás. A hivatkozott jogszabályok az alperes által használt „öregségi típusú” nyugellátás fogalmát nem ismerik. A Rendelet bevezető részének [33]-a, az 1. cikk w) és x) pontjai, a 3. cikk (1) bekezdése és a 4. cikk helyes értelmezése szerint, ha egy Magyarországon korkedvezményes nyugdíjban részesülő személy az ellátása folyósítása mellett biztosított lehet, járulékfizetés ellenében szolgálati időt szerez, akkor egy más tagállam szabályai szerint korkedvezményes nyugdíjban részesülő személyt ugyanezek a jogok illetik meg és kötelezettségek terhelik. Felperes a korkedvezményes nyugdíja folyósítása mellett 2006. december 8. és 2016. április 7. napja közötti időszakban végig kereső tevékenységet végzett, munkaviszonyban állt, így 2012. január 1. és 2016. április 7. közötti időszakban a Tbj. 5. § (1) bekezdés a) pontja szerinti biztosított volt; a nyugdíjjárulék fizetésének megtörténte tekintettel a Tny. 37. § (1) bekezdés alapján szolgálati időt, a Tny. 22. § (1) bekezdés b) pont szerinti nyugdíj alapjául szolgáló, az átlagjövedelemben beszámítható jövedelmet szerzett.

- [4] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte a határozataiban foglalt jogi és ténybeli indokai fenntartásával. Az alperes hivatkozott arra, hogy 2012. január 1-től a korkedvezményes nyugdíjat Magyarországon a korhatár előtti ellátás váltotta fel. Romániában a korkedvezményes öregségi nyugdíj nem szűnt meg. A Tny. 4. § (1) bekezdés b) pontja és f) pont 2. alpontja, valamint a Tny. 22/A. § (2) bekezdése alkalmazásával a társadalombiztosítási szervek jogszerűen, a Rendelet 4. és 5. cikke megsértése nélkül döntöttek, amikor a romániai korkedvezményes öregségi nyugdíj folyósításának ideje alatt a felperes által folytatott kereső tevékenység idejét nem ismerték el szolgálati időként.

Az elsőfokú ítélet

- [5] A bíróság a felperes keresetét elutasította a Tny. 1. § (2) bekezdése, 4. § (1) bekezdés a)-b) pontja, 22/A. § (1)-(2) bekezdései, a Tbj. 4. § (1) bekezdés f) pont 1. és 2. alpontjai, a Rendelet 4. cikke és 5. cikke alkalmazásával. A 2012. január 1. napjától hatályos Tny. 22/A. § (2) bekezdését értelmezve megállapította, hogy a saját jogú nyugellátás mellett folytatott

kereső tevékenység időtartamát szolgálati időként, az így szerzett nyugdíjjárulék alapját képező kereset, jövedelem összegét az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset kiszámításánál nem lehet figyelembe venni. A Khtv. lehetőséget biztosít arra, hogy a korhatár előtti ellátásban részesülő személy az öregségi nyugdíj összegének ismételt megállapítását kérje a nyugdíjkorhatár elérését követően, ha a korhatár előtti ellátásban részesülés időtartama alatt legalább 365 nap szolgálati időt szerzett. A felperes részére Romániában megállapított és folyósított ellátás keresettől, jövedelemtől, meghatározott szolgálati idő megszerzésétől és meghatározott életkor elérésétől függő ellátás, amely megfelel a Tny. 4. §-ban meghatározott saját jogú nyugdíjnak, ezért az ezen időszakban szerzett biztosítási idő szolgálati időként nem vehető figyelembe. Az alperes a Tny. 22/A. § (2) bekezdése, a Khtv. 1. § c) pontja, 4. § (1) bekezdés a) pontja és 18. § (3) bekezdése megsértése nélkül, a Rendelet egyenlő bánásmód elvének betartásával a felperes Romániából kapott ellátását úgy vette figyelembe, mintha azt Magyarországon folyósították volna a részére.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a keresetének megfelelő határozat meghozatalát, másodlagosan az alperes új eljárásra és új határozat hozatalára kötelezését kérte a Tny. 4. § (1) bekezdés a)-b) pontja, 6. § (1) bekezdése, 22/A. §-a, 37. § (1) bekezdése, a Rendelet bevezető rész [33]-ban és a 4. cikke bíróság általi megsértése miatt. Érvelése szerint a bíróság iratellenesen állapította meg, hogy a felperes 2006. december 8. napjától öregségi nyugdíjban részesül a Román Államtól, mivel a ... nyugdíjhivatal által kiállított igazolás szerint a felperes Romániában korhatáros nyugdíjasnak minősül. A román jogszabály megkülönböztet kordedvezményes öregségi nyugdíjat, amelyben a felperes is részesül és öregségi nyugdíjkorhatárt betöltött (63 év) öregségi nyugdíjast, és mindkét nyugdíj típus mellett lehet kereső tevékenységet folytatni. A bíróság a Rendelet 4. cikke megsértésével nem vette figyelembe, hogy a román szabályok a nyugellátás ideje alatt végzett kereső tevékenység időtartamát szolgálati időnek minősítik.
- [7] A bíróság a Rendelet 5. cikke megsértésével figyelmen kívül hagyta, hogy a felperes Romániában nem a nyugdíjkorhatár betöltése és a nyugdíjalaphoz történő hozzájárulás időtartama alapján, hanem a speciális munkakörülmények miatt vált korhatáros nyugdíjra jogosulttá, így a felperes a 2011. december 31. napját követően a nyugdíj mellett folytatott kereső tevékenységével szolgálati időt szerzett.
- [8] A bíróság a Tny. 4. § (1) bekezdés a)-b) pontjai megsértésével jutott arra a következtetésre, hogy a felperes saját jogú nyugellátásban részesül a Román Államtól és tévesen állapította meg, hogy a korhatáros nyugdíj mindenben megfelel a saját jogú

öregségi nyugdíjnak. Romániában - a felperes nyugdíjazása időpontjában - a nyugdíjazáshoz szükséges életkor 65 év, a nyugdíjalaphoz hozzájárulás 35 év volt, ugyanakkor Magyarországon az öregségi nyugdíjkorhatár 62 év, a szükséges szolgálati idő 20 év volt.

- [9] A bíróság döntése az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdésébe ütközik, a felperes alapvető jogát sérti. Nem vizsgálta a bíróság, hogy a felperes Romániában más elbírálás alá esik-e, mint az a személy, aki az öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte, továbbá azt sem, hogy a román szabályok tartalmazzanak-e rendelkezést a nyugellátás folyósítása alatti kereső tevékenységre, illetve a szolgálati idő elszámolását lehetővé teszik-e.
- [10] A bíróság a vonatkozó jogszabályok téves értelmezésével helytelen jogi következtetésekre jutott, ezzel a Pp. 206. § (1) bekezdését megsértve.
- [11] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [12] A felülvizsgálati kérelem megalapozott az alábbiak szerint.
- [13] A fogarasi nyugdíjhivatal 2006. január 4-én kelt 56267. számú határozata értelmében a felperes 2006. december 8. napjától részesül a 19/2000. számú törvény alapján megállapított öregségi nyugdíjban Romániában, az I. munkakörülményi fokozatba sorolt munkahelyen való munkavégzés miatt megállapított törvényes nyugdíjkorhatár csökkentésével. Az állami nyugdíjrendszerről és egyéb szociális ellátásokról szóló 19/2000. számú törvény 167. § 1. szakasz (1) bekezdése határozza meg a korkedvezménnyel járó öregségi nyugdíjra jogosító feltételeket, amelyekkel a felperes rendelkezett. A ... Városi Nyugdíjpénztár a bíróság megkeresésére adott Nr. 6863/06.11.2018. számú válaszában akként nyilatkozott, hogy a felperes „a romániai társadalombiztosítási rendszer által folyósított saját nyugdíjjal rendelkezik. A román nyugdíjbiztosító a felperes részére 1972. október 1. és 1996. szeptember 6. között 32 év 5 hónap és 1 nap szolgálati időt állapított meg. A felperes romániai nyugdíjjogosultsága a korhatár (53 év 8 hónap), amely a standard nyugdíjkorhatár (63 év) a speciális és különleges munkakörülmények miatti csökkentésével (9 év 7 hónap) valósult meg és a megtett munka (hozzájárulási) időszak figyelembevételével került meghatározásra.” A romániai nyugellátás folyósítására a „biztosítási állapot megszűnésétől” 2006. december 8. napjától került sor.
- [14] A felperes 2016. április 11. napján kelt igénybejelentésében kérte öregségi nyugdíjának folyósítás nélküli megállapítását. A társadalombiztosítási szervek arra tekintettel, hogy a felperes Romániában is és Magyarországon is saját jogú nyugdíjasnak minősül, a Románia Európai Unióhoz történő csatlakozása napjáig, 2007. január 1-ig vették csak figyelembe a felperes magyarországi

szolgálati idejét. A nemzeti jogszabályok szerint a felperes szolgálati ideje 2006. december 31-ig nem érte el a 20 évet, ezért a nyugellátás összegének megállapítása a nemzeti jogszabályok alkalmazásával nem, csak a közösségi jogszabályok (arányos ellátás) alapján történhetett. A társadalombiztosítási szervek nem ismerték el a felperes javára szolgálati időként a 2007. január 1-től 2016. április 7-ig terjedő időszakot.

- [15] A felperes vitatta, hogy Romániából saját jogú öregségi nyugdíjban részesülne, álláspontja szerint korhatár előtti ellátásban részesül, amely Magyarországon is annak, azon belül is korkedvezményes ellátásnak minősül. A korkedvezményes ellátása mellett szolgálati időt szerezhethet és az elért jövedelmét az öregségi nyugdíj számításánál figyelembe kell venni.
- [16] A Kúria mindenképp rögzíti, hogy a korkedvezményre vonatkozó Tny. 8. §-8/C. §-ait 2012. január 1. napjától a Khtv. 69. §-a hatályon kívül helyezte. A Khtv. 1. § c) pontja értelmében a Khtv. alkalmazásában korhatár előtti öregségi nyugdíj: az öregségi nyugdíjkorhatárt be nem töltött személynek járó [cc) pont] korkedvezményes nyugdíj. 2012. január 1. napjától megszűnt - egyebek mellett - a korkedvezményes nyugdíj, a már megállapított ellátásokat korhatár előtti ellátásként kell tovább folyósítani, illetve 2012-től korhatár előtti ellátást kell megállapítani azoknak, akik arra jogot szereztek. Aki a korhatár előtti ellátás kezdő napjáig, de legkésőbb 2014. december 31-éig a 2012. január 1-jét megelőző hatályos szabályok szerint korkedvezményre jogosultságot szerzett, korhatár előtti ellátásra jogosult. A felperes részére Magyarországon korkedvezményes nyugdíj nem került megállapításra és ilyenre magyarországi munkavégzése után jogosultságot sem szerzett. A felperes Romániában 2006. december 8. napjától korkedvezményrel járó (korhatár előtti) öregségi nyugdíjban részesül.
- [17] A Tny. az alapelvek között rögzíti, hogy a szociális biztonsági tárgyú nemzetközi szerződés, illetve szociálpolitikai egyezmény hatálya alá tartozó személyekre a Tny. rendelkezéseit az adott nemzetközi szerződés (egyezmény) szabályai szerint kell alkalmazni [Tny. 1. § (2) bekezdés]. A Rendelet [33] előírja, hogy a törvényi előnyugdíj-rendszereket e rendelet alkalmazási körébe kell vonni, így biztosítva e rendelet rendelkezéseivel összhangban mind az egyenlő bánásmódot és az előnyugdíjak exportálásának lehetőségét, mind a családi és egészségügyi ellátások folyósítását az érintett személy számára; ugyanakkor az időszakok összesítésére vonatkozó szabályt nem kell tartalmaznia, mivel csak nagyon kevés tagállam rendelkezik törvényi előnyugdíj-rendszerrel. A Rendelet 1. cikk w) pontja értelmében a Rendelet fogalom rendszerében a „nyugdíj”: nemcsak a nyugdíjakat foglalja magában, de azokat az átalányösszegű ellátásokat is, amelyek azokat helyettesíthetik, valamint a járulékok visszatérítésének formájában történt kifizetéseket, illetve a III. cím rendelkezéseire is figyelemmel az értékállóságot biztosító növekményeket vagy kiegészítő támogatásokat; x) pontja

értelmében „előnyugdíj”: a munkanélküli ellátás vagy korengedményes öregségi ellátás kivételével minden, egy meghatározott életkortól az olyan munkavállalók részére járó pénzbeli ellátás, akik csökkentették, megszüntették vagy felfüggesztették jövedelemszerző tevékenységüket, addig az életkorig, amelyben jogosulttá válnak az öregségi nyugdíjra vagy korengedményes nyugdíjra, amely nyugellátásnak a folyósítása nem függ attól, hogy az érintett személy az illetékes állam foglalkoztatási szolgálatának rendelkezésére áll-e; „korengedményes öregségi ellátás” a mindenkori nyugdíjjogosultsági életkor elérését megelőzően nyújtott ellátás, amelynek folyósítását vagy folytatják az említett életkor elérésével, vagy annak helyébe egy másik öregségi ellátás lép.

- [18] A Rendelet 4. cikke fogalmazza meg az egyenlő bánásmód követelményét, mely szerint e rendelet eltérő rendelkezései hiányában az e rendelet hatálya alá tartozó személyeket bármely tagállam jogszabályai szerint ugyanolyan jogok illetik meg, és ugyanolyan kötelezettségek terhelik, mint az adott tagállam állampolgárait. A Rendelet 5. cikk a) pontja emellett kimondja, hogy ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a szociális biztonsági ellátások és egyéb jövedelmek kézhezvétele meghatározott jogkövetkezményekkel jár, az ilyen jogszabályok vonatkozó rendelkezéseit ugyancsak alkalmazni kell az olyan egyenértékű ellátások kézhezvételére, amelyeket egy másik tagállam jogszabályai alapján szereznek, illetve egy másik tagállamban szerzett jövedelemre.
- [19] A felperes 2006. december 8. napjától Romániában korkedvezményes (korhatár előtti) nyugdíjban részesül. Ez a jogosultsági feltételek alapján a magyar jogszabályok szerinti korkedvezményes nyugdíjjal egyenértékű ellátást jelent, hiszen mindkét ellátás jellemzője, hogy a jogosult egy meghatározott időtartamban végzett munka jellegéből eredően az egyébként reá irányadó nyugdíjkorhatár előtt részesülhet nyugellátásban. A felperes folyósítás nélküli öregségi nyugdíj megállapítása iránti kérelmét - a Rendelet 4. és 5. cikke értelmében - úgy kell elbírálni, mintha a Magyarországon korhatár előtti ellátásban (korkedvezményes nyugdíjban) részesülő személy nyújtott volna be ilyen kérelmet, függetlenül attól, hogy a Tny. hatályos rendelkezései alapján Magyarországon a felperes részére már korkedvezményes nyugdíj nem állapítható meg. A perben nem a felperes korkedvezményes nyugdíjra jogosultságáról kellett döntenie, hanem arról, hogy - az egyenlő bánásmód követelményének szem előtt tartásával - a Magyarországon is korhatár előtti (korkedvezményes) ellátásban részesülőnek tekintendő felperes magyarországi munkavégzése és járulékkel terhelt keresete a szolgálati idejébe és a nyugdíj alapjául szolgáló keresetbe beszámítható, illetve beszámítandó-e. A román és a magyar ellátás egyenértékűsége attól függetlenül megállapítható, hogy Magyarországon 2011. december 31-ét követő kezdő naptól korkedvezményes (korhatár előtti) öregségi nyugdíj nem állapítható meg [Khtv. 3. § (1) bekezdés]. Az 1950. évben vagy azt követően született személyek tekintetében a

korkedvezményes nyugdíjat 2012 óta korhatár előtti ellátásként tovább kell folyósítani [Khtv. 4. § (1) bekezdés].

- [20] A felperes romániai nyugellátása mellett kereső tevékenységet folytatott, amely időtartam alatt a nyugellátása szüneteltetésére (vagy felfüggesztésére) nem került sor. A bíróság és az alperes nem vették figyelembe a Rendelet 4. és 5. cikke rendelkezéseit, téves jogi álláspontjuk miatt nem vizsgálták, hogy a felperes, mint korhatár előtti ellátásban (korkedvezményes nyugdíjban) részesülő személy a magyar jogszabályok szerint [Tny. 22/A.§, 37.§ (1) bekezdés, 83/B.§, Khtv., stb.], milyen feltételekkel folytathatott keresőtevékenységet, és azt a szolgálati idő és a nyugdíj alapjául szolgáló átlagkereset számítása szempontjából miként kell értékelni.
- [21] Mindezekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet - a Pp. 275. § (4) bekezdése alkalmazásával - a társadalombiztosítási szervek határozataira is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.
- [22] A megismételt eljárásban az alperesnek arra figyelemmel kell a felperes folyósítás nélküli öregségi nyugdíj megállapítása iránti kérelmét elbírálni, hogy a felperes Magyarországon is korhatár előtti ellátottnak minősül (Rendelet 4. cikk), mely ellátása mellett Magyarországon nyugdíjjárulék alapjául szolgáló keresetre, jövedelemre tett szert. Vizsgálni kell, hogy a felperes jövedelme után járulékfizetés történt-e, további szolgálati idő elismerésére van-e lehetőség, a nemzeti jogszabályok szerint szükséges 20 év szolgálati idővel a felperes rendelkezik-e, ha igen a nemzeti jogszabályok alapján a nyugellátása összegét meg kell határozni [Rendelet 52. cikk (1) bekezdés]. Az új eljárásban a jogszabály változásokra [Tny. 22/A.§, 37. (1) bekezdés, 83/B.§, Khtv., stb.], is figyelemmel kell lenni.

A döntés elvi tartalma

- [23] A Romániában megállapított korhatár előtti nyugdíj a magyar jogszabályok szerinti korkedvezményes nyugdíjjal egyenértékű ellátást jelent, mivel mindkét ellátás jellemzője, hogy a jogosult egy meghatározott időtartamban végzett munka jellegéből eredően az egyébként reá irányadó nyugdíjkorhatár előtt részesülhet nyugellátásban. A román és a magyar ellátás egyenértékűsége attól függetlenül megállapítható, hogy Magyarországon 2011. december 31-ét követő kezdő naptól korkedvezményes öregségi nyugdíj nem állapítható meg.

Záró rész

- [24] A Kúria a felperes elsőfokú bírósági és felülvizsgálat eljárásban felmerült költségéről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.
- [25] Az elsőfokú bírósági és a felülvizsgálati eljárás illetékét a Tny.

81. §-a alapján a magyar állam viseli.

[26] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el [Pp. 274. § (1) bekezdés].

, 2019. október 21.

. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin s.k. előadó
bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő